

D E N P Á N Ě

4. neděle postní

6. března

neprodejné

K zamyšlení

Každý kněz - a nejen on - může vyprávět o tom, jak lidé často touží sdělit své chyby, svá tajemství hříchů někomu, kdo o tom nebude mluvit dál. A jsou to třeba lidé zcela nevěřící, kterým nejde o odpuštění, ale kteří si potřebují ulevit. Bohužel je to podobné i s některými křesťany. Ti také mají dojem, že nejdůležitější je, aby své hříchy ze sebe vypravili, aby to někde - například ve zpovědnici - řekli, a když to řeknou, kámen jim spadne ze srdce a mají dojem, že jsou osvobozeni. Stane se, že takový člověk celý šťastný utíká ze zpovědnice, ani nepočká na rozhršení. Má dojem, že to nejdůležitější se stalo, že už je osvobozen. Po čase ale může všechno vypadat jinak. Pochybnosti se vrátí. Protože ve chvíli, kdy si ulevím ze svých hříchů, tajemství, těžkostí, je mi sice lépe, ale právě

osvobození to není. Já sám ani ten, kdo mi naslouchá, není sám ze sebe schopen sejmut a odejmout ode mne mé viny.

Jak je to ale v dnešním evangeliu? Zatoulaný syn udělá správné rozhodnutí a vrátí se k otci. Řekne mu že zhřešil, uzná, že otec měl pravdu, přizná se k mizernému výsledku svého života v nezávislosti a svobodě. Jistě se mu uleví. Ale tím to nekončí. Otec nezů-

stane u toho, že ho vyslechne. Otec ho přijme. Dá mu synovská práva. Postará se mu o budoucnost. Zbaví ho stavu, kdy nikomu a nikam nepatřil a tak ho osvobodí.

Je třeba, abychom takto viděli odpuštění. Ne jen jako úlevu. Ne jen jako smazání dluhu nebo odstranění skvrny či šmouhy. Abychom

pochopili, že skrze Ježíše Bůh s námi hříšníky navazuje plný vztah. Zcela nás přijímá. Otevírá nám u sebe budoucnost. Zbavuje nás strachu jak z budoucnosti, tak z toho, že nám někdy někde naše hříchy vyčte, že nám je někdy někde znovu připočte. Osvobozuje nás k tomu, abychom dál mohli jakoby chodit bez závaží na noze - abychom mohli dělat dobro bez překážek. Nebo jinak řečeno: odpuštěním nám Bůh stvoří novou osobní budoucnost stejně, jako ji vytvořil otec v podobenství. Bůh nemluví o tom, co už jsme dostali a co jsme poztráceli a co už nejde napravit. On nám otevře novou cestu a tak nemusíme mít strach, že

jsme všechno prohráli, že už nám takřka ujel vlak, že není možná náprava. Jistě, zpátky jít nelze. Co se stalo, to tu je, to nelze vymazat z naší paměti a z dějin světa. Ale Bůh, když nám odpouští, neříká: už nemáš na nic nárok. Neříká: s tebou už nepočítám. Naopak. Když mi odpouští, tak právě se mnou počítá. Mohu mu být zas a dál užitečný. A kromě toho - mohu celý život druhým svědčit o jeho dobrotě a velkorysosti. O naději. A i tímto způsobem jsem Bohu i lidem užitečný.

Texty k rozjímání

PONDĚLÍ 7.3.

Iz 65,17-21

Jan 4,43-54

Dnes mohu mít radost, že Ježíš oceňuje víru, která není podmíněna znameními a zázraky. Kéž je moje víra očekáváním jediného: setkání s Ním tváří v tvář.

ÚTERÝ 8.3.

Ez 47,1-9.12

Jan 5,1-3a.5-16

Oživující voda Ježíšova učení působí i dnes. I já jsem povolán, abych měl podíl na jejím uzdravování; minimálně v tom, že se jejím proudům nebudu stavět do cesty.

STŘEDA 9.3.

Iz 49,8-15

Jan 5,17-30

V závěru úryvku zní ujištění, že Boží láska je ještě větší než láska mateřská. Jak na to odpovím?

ČTVRTEK 10.3.

Ex 32,7-14

Jan 5,31-47

Mojžíš konejší Hospodina! I moje přímluvné modlitby za druhé jsou výrazem zodpovědnosti za ty, kdo jsou mi svěřeni.

PÁTEK 11.3.

Mdr 2,1a.12-22

Jan 7,1-2.10.25-30

Kdokoli se staví proti zlým skutkům, kdokoli druhé napomíná, bude sdílet tento osud.

1. čtení Joz 5,9a.10-12

Hospodin pravil Jozuovi: „Dnes jsem z vás odvalil egyptskou hanbu.“ Synové Izraele se utábořili v Gilgalu a slavili velikonoce čtrnáctého dne toho měsíce večer na jerišských planinách. Na druhý den po velikonočních jedli z úrody té země: nekvašené chleby a pražená zrna. Téhož dne přestala padat mana. Byl to druhý den, když jedli z úrody té země. Synové Izraele už neměli manu, toho roku jedli z výnosu země Kanaán.

Žalm 33

Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.

Ustavičně chci velebit Hospodina, – vždy bude v mých ústech jeho chvála. – V Hospodinu necht' se chlubit moje duše, – ať to slyší pokorní a radují se.

Velebte se mnou Hospodina, – oslavujme spolu jeho jméno! – Hledal jsem Hospodina a vyslyšel mě, – vysvobodil mě ze všech mých obav.

Pohled'te k němu, ať se rozveselíte, – vaše tvář se nemusí zardívat hanbou. – Hle, ubožák zavolal a Hospodin slyšel, – pomohl mu ve všech jeho strastech.

2. čtení 2 Kor 5,17-21

Bratři! Když se někdo stal křesťanem, je to nové stvoření. To staré pominulo, nové nastoupilo. A všechno to pochází od Boha; on nás smířil se sebou skrze Krista a svěřil nám službu, abychom hlásali toto usmíření. Vždyť Bůh pro Kristovy zásluhy smířil svět se sebou, lidem už nepřičítá jejich poklesky a nás pověřil kázáním o tomto usmíření. Jsme proto Kristovi vyslanci, jako by skrze nás napomínal Bůh. Kristovým jménem vyzýváme: Smiřte se s Bohem! S tím, který byl bez hříchu, jednal kvůli nám jako s největším hříšníkem, abychom my skrze něho byli spravedliví u Boha.

Evangelium Lk 15,1-3.11-32

K Ježíšovi přicházeli sami celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi se-

bou reptali: „Přijímá hříšníky a jí s nimi!“ Pověděl jim tedy toto podobenství: „Jeden člověk měl dva syny. Mladší z nich řekl otci: ‘Otče, dej mi z majetku podíl, který na mě připadá.’ On tedy rozdělil majetek mezi ně. Netrvalo dlouho a mladší syn sebral všechno, odešel do daleké země a tam svůj majetek rozmařilým životem promarnil. Když všechno utratil, nastal v té zemi velký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchytil se u jednoho hospodáře v té zemi. Ten ho poslal na pole pást vepře. Rád by utišil hlad lusky, které žrali vepři, ale nikdo mu je nedával. Tu šel do sebe a řekl: ‘Kolik nádeníků mého otce má nadbytek chleba, a já tady hynu hladem! Vstanu a půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem. Vezmi mě jako jednoho ze svých nádeníků!’ Vstal a šel k svému otci. Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut soucitem přiběhl, objal ho a políbil. Syn mu řekl: ‘Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem.’ Ale otec nařídil služebníkům: ‘Honem přineste nejlepší šaty a oblečte ho, dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy! Přiveďte vykrmené tele a zabijte ho! A hodujme a veselme se, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zas nalezen!’ A začali se veselit. Jeho starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolał si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to znamená. On mu odpověděl: ‘Tvůj bratr se vrátil a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že se mu vrátil zdravý.’ Tu se starší syn rozzlobil a nechtěl jít dovnitř. Jeho otec vyšel a domlouval mu. Ale on otci odpověděl: ‘Hle, tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil. A mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil se svými přáteli. Když ale přišel tenhle tvůj syn, který prohýřil tvůj majetek s nevěstkami, dals pro něj zabít vykrmené tele!’ Otec mu odpověděl: ‘Dítě, ty jsi pořád se mnou a všechno, co je moje, je i tvoje. Ale máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.’“

Texty k rozjímání

V soužení a trápení však bude ztotožnění s Ježíšem dokonalé.

SOBOTA 12.3.

Jer 11,18-20

Jan 7,40-53

Beránek vedený na porážku je předobrazem našeho Pána, ale i všech jeho následovníků, jejichž jméno má být zapomenuto! Vzpomenu dnes zvlášť na politické vězně, na ty, kdo trpí v táborech, zřízených diktaturami.

NEDĚLE 13.3.

5. neděle postní

Iz 43,16-21

Flp 3,8-14

Jan 8,1-11

Ohlášky

♣ V pátek půl hodiny před mší svatou ve Fulneku a během týdne na vesnicích zveme na křížovou cestu. V Lukavci zveme na modlitbu křížové cesty také v neděli před mší svatou.

♣ V pondělí 7.3. v 17:30 jsme zváni do opavské konkatedrály na přednášku sestry Veroniky Bárové – Není anděl jako anděl. Bude možné se dozvědět, jak rozlišovat anděly, o kterých mluví Bible, od ezoterických andělů, kteří nemají s křesťanstvím nic společného.

♣ Ve středu 9.3. zveme v 8:30 na setkání seniory.

Ohlášky

♣ V sobotu 12.3. zveme na duchovní obnovu, kterou povede o. Petr Kuník. Program: 8:00 mše svatá, 9:00 přednáška Svätý Josef. Po přednášce bude prostor ke svátosti smíření a k osobní modlitbě. Od čtvrtku 10.3. se budeme po korunce společně modlit novenu k svatému Josefu. Text noveny k osobní modlitbě v rodinách najdete ve Dni Páně a na www.farnostfulnek.cz.

V sobotu 19.3. o slavnosti sv. Josefa zasvětime naši farnost a naše rodiny svatému Josefu.

♣ RKF Bílovec srdečně zve na postní duchovní obnovu s Kateřinou Lachmanovou. Čtvrtek 10.3. - sál ZUŠ Bílovec - 18:00 - přednáška pro manžely, pátek 11.3. - kostel sv. Mikuláše - 18:00 - mše svatá, 18:30 - přednáška spojená s přímlyvnou modlitbou.

♣ V pátek 11.3. bude mše svatá s kázáním pro děti a po mši svaté zveme mladší i starší mládež na spolčo.

♣ V sobotu 12.3. zveme na diecézní setkání mládeže Biscup 2016 do Českého Těšína. Setkání začíná v 9 hodin a přihlásit se můžeme u otce Jozefa.

♣ V sobotu 12.3. bude v 16 hodin mše svatá s nedělní platností v Jestřábí.

♣ V neděli 13.3. v 17:30 budou mít setkání děti, které se připravují k 1. svatému přijímání a jejich rodiče.

Úmysly mší svatých

6.3. -

Fulnek

- Ne 6.3. Za † rodiče Šulěřovy a syna Františka
Út 8.3. _____
St 9.3. Za † Petra Augustina, manželku a sourozence
Čt 10.3. _____
Pá 11.3. Za † a živé členy z rodiny Šulákovy
So 12.3. _____
Ne 13.3. Za † Josefa Pojedince a živou rodinu

Stachovice

- Ne 6.3. _____
Út 8.3. _____
Ne 13.3. Za † Josefa Vaněčka, rodiče Vaněčkovy a Zemanovy a za živou rodinu

Děrné

- Ne 6.3. Za † Marii Machalovou a živou
St 9.3. Za uzdravení těžce nemocné Gábiny
Ne 13.3. Za rodinu Křížovu, Feilhauerovu a Richtrovu

Lukavec

- Ne 6.3. Ohneiser
Čt 10.3. Hegerová
Ne 13.3. _____

Vrchy

- Ne 6.3. Za † Jana Víchu, bratra, rodiče z obou stran, švagra, švagrovou a k Panně Marii o ochranu pro celou rodinu
Ne 13.3. Za † Jana Hrbáče, syna, rodiče a za † rodinu Melarovu